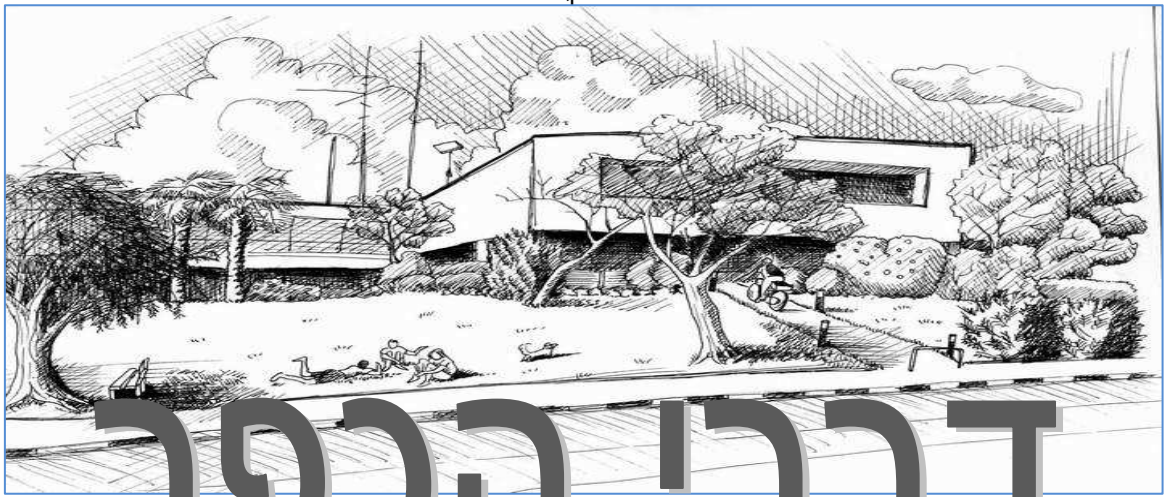

דברי הכפר

וְחַג שְׁבוּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ
בְּכוֹרֵי קֶצִיר חֲטִיִּם.

הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה
בְּרֶנָּה יִקְצְרוּ .

אֶרֶץ נְתָנָה יְבוּלָהּ
אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ!

מילים: מִן הַמְּקוֹרוֹת
לחן: יִידִידִיָּה אֲדָמוֹן
שנת הלחנה: 1927 :

גיליון מס. 2307 * ד' בסיוון תשע"ב * 25 במאי 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

י ר י ד !!!

ר ה י ט י ם מ ש ו פ צ י ם

למרפסת, לצעירים, לתושבים.

במחירים מצחיקים

(יש אט פ'נת ח'נס)

מתחת לחדר האוכל.

בערב ה – 24 למאי בין 18:00 ל 20:00

בבוקר ה – 25 למאי בין 10:00 ל 12:00

טומי עמית

צביעה בבית-בלונד

בשעה טובה אפשר יהיה לברך על המוגמר.

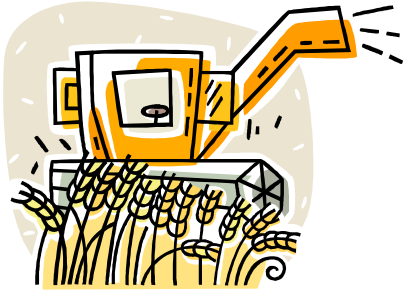
ב- 10.6.12 למשך כשבוע + לא ניתן יהיה להזמין

חדרים בבית-בלונד עקב תחילת עבודת

צביעה של החדרים, פנים וחץ.

אתכם הסליחה ומקווים ליהנות מהתוצאות בסיום.

שבי וציונה

ליל חג השבועות
מוצ"ש 26.5.2012
20:00 במשק הילדים

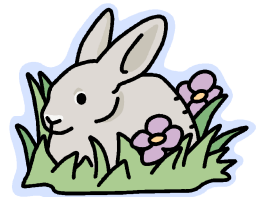

בואו להשתתף בלילה לבן (וגם לבשו בגדי לבן)

בית קפה עם עוגות ממיטב תוצרת הבית מ- 20:00
בשעה 20:30 טקס שבועות

- ומשעה **21:00** פעילות עד לשעות הקטנות:
- לימוד לתיקון ליל שבועות עם דודו פלמה
 - טיול בימבות לגיל הרך
 - סדנת שזירת זרים
 - סדנת ליצירת עששיות
 - פינת ליטוף
 - סדנת סו-ג'וק עם יוחאי וולפין – מתקנים את הגוף
 - RDND לילדים ונוער (אבירי השולחן העגול
 - טיול עששיות לבוגרים עם יהודה גלב (אחרי הלימוד עם דודו) -
 - "ציפורי לילה וסיפורי לילה"
 - א"ש לילה לילדים עם רז (אחרי DND)
 - גבינות ויין
 - פיצות של חצות
 - הפאב יפתח בסוף הערב
 - פרטים נוספים על הלוחות ובתאי הדואר

למחרת יום א' 27.5.12 בשעה 11:00
הפנינג בבריכת השחייה
משחקים ותחרויות משפחתיות
בהנחיית טליה ורן אבן דנן

עלכם באהבה, ועדת ח'מ"ט והמתנדבים הנוספים שצוסקים באהבה

ימי הולדת

27.5	גבי טנא גלי פרנקלין
28.5	גב' לורנה דבולט אסף מסר אורן קולינס צביה ברודי ששון מרקוסון
29.5	נואית גלזר נדב עמית אסא ארנברג (נכד) מעין דוארי (נכד) תור דוארי (נכדה) מאי גלעד (נכדה – שרקי)
30.5	ריימונד סולומון רמי גולן רונית הרמץ - 50 עדי שוורץ אלה אוריון (נכדה – שרק) עונגי מדר (נכדה)
31.5	אביב רוזנקרנץ קלאיר בר-דוד מלכה גנני (ת)
1.6	לן וינטראוב מירב בן-אבי זיו בילגורי (נכדה)
2.6	עירית אזרן ענת גוטר נעם שיבי (נכדה – רחמני) יהלי טיקוצ'נסקי (נכד סולומון)

מזל-טוב!

ימי נישואין

27.5	רחל והרבי ג'קסון נרית וסטיב קרטיס הדס ומיקי שוורצבורד
29.5	יעל ואהרון לוין
30.5	אורה ואד לייבוביץ
31.5	דורון וליאת אורן
1.6	רונית וג'וני הרמץ

פירורים משפחתיים

לא הכי מקובל ולא ממש נוח ונעים לנצל את במת "הפירורים" כדי לכתוב דווקא על משפחתי שלי, אך כפי שאפשר להבין כבר מהכותרת, התגברתי די בקלות על אי הנעימות הזמנית... פשוט הצטברו די במקרה המון אירועים (ברובם משמחים) מבחינה משפחתית עבורנו. לפחות אנו מבטיחים שזה לא יהיה על חשבון האייטמים האחרים.

ראשית אנו מברכים את סבא **אדי** שחזר הבייתה לאחר הניתוח שעבר ומאחלים לו בריאות טובה ואריכות ימים. תודה לכול השואלים והדואגים לשלומו. **אדי** חזר היישר לטיפול המסור של צוות **בית יונתן**, שם הוא ישהה עד שיחזור לאיתנו ויוכל לשוב לביתו הנמצא צעדים ספורים משם. כדי שיוכל לעשות צעדים אלו בביטחה ובכוחות עצמו, הוא זקוק לכול עזרה **שבית יונתן** יודע להעניק לבאים בשעריו. מילים נוספות על בית יונתן בהמשך.

מזל טוב לבנינו **גולן**, שבשעת כתיבת שורות אלו ממש חוגג עם חבריו לכיתה את הגעתו לגיל 18 לשמחתינו הרבה, כמו גם של קופת הביטוח הלאומי ש"הזדכתה" על עוד קיצבת ילדים אחת... נקוה שגם קופת הקיבוץ תעמוד בזה...

ומזל טוב ובשעה טובה גם לבנינו **גליל**, לרגל קבלת דרגת הסגן. בן גוריון התבטא והתנבא בזמנו שיום יבוא ולצה"ל יהיה רמטכ"ל תימני. לא שאנחנו חושבים שגליל לא יכול להיות רמטכ"ל... הבעיה שהוא לא ממש תימני... בכול אופן ממש גם בשעות אלה גליל מוליך את חייליו במסע כומתה מפרך. שיהיה לו ולהם בהצלחה ושיחזרו הביתה בשלום. ולא שנגמרו האירועים המשפחתיים שלנו אבל בכול זאת נעצור בנקודה זו.

מסורת מסורת 1 – גם השנה "הפתיעו" ההורים הנרגשים של ילדי כיתה א' (הנרגשים לא פחות) - **הילה וויסבקר, שני קפלן, עדן גודמן, אמה קולינס, שוני טיקוצינסקי, עדן שרעבי, יועד מזרחי** - שיצאו לטיול השנתי הראשון שלהם למקורות הירדן - הדן הבניאס והחצבני - וחיכו להם עם חיבוקים וארוחת פיקניק מפנקת על גדות הירדן בואכה שדה נחמיה וקיבוץ עמיר.

מסורת מסורת 2 - צוות חג שבועות עובד במרץ, כדי להכין עבורכם שלל אירועים מהנים לכול המשפחה. מומלץ לעקוב אחרי הפירסומים של התוכנית לחג ועוד יותר מומלץ לא לפספס. ראו הוזהרתם...

מסורת מסורת 3 – ילדי (מתבגרי) כיתת תמר, החוגגים את שנת בר המצווה, חזרו בריאים ושלמים לבסיסם לאחר שלושה ימים במדבר, במסגרת מסע **BIG** שמארגנת המועצה האזורית. במסע הזה מתלווה אל כול ילד אחד ההורים שזוכה לחוויה יחודית עם בן/בת המצווה הפרטי שלו. וכמו שאמרה זאת אחת האמהות שהשתתפו במסע. "זו למעשה הפעם הראשונה מאז הלידה בה הניחו את ביתי על בטני, שאני מבילה באופן אישי, רק איתה. ולא צריכה לחלק את תשומת הלב ליתר בני המשפחה." זו כבר השנה העשירית שהמסע מתרחש. כול הכבוד ל**מעין פלמה** מהוגות ויוזמות הפעילות הזו, שכבר בפעם המי יודע כמה מטפסת אל פסגת המצדה בשביל הנחש. דרך אגב גם להורים שהשתתפו השנה שלום...

עוד בטרם עלה בידם להתאושש ולנוח מהחוויה הנ"ל שוב ארזו בני המצווה תרמילים ונסעו לחיפה לפארק של פעילות אקסטרים אתגרית במהלכה טיפסו על קירות, גלשו באומגה, ועוד חוויות שאלוהים ישמור...

וכדי לנוח מעט וגם קצת להרחיב את הדעת והנפש, נפגשו הילדים שוב עם הרב המקסים **אלישע וולפין** לשיחת נפש על טלית ומצוות אחרות, במהלכה בישר להם **אלישע** שהם יכולים לראות את עצמם כצדיקים גמורים ואדוקים מחמירים (לא חרדים..). בקיום מצוות! המפגש היה מאלף ובהחלט מומלץ גם למי שאין לו בן/בת מצווה לבוא ו"להתגנב" למפגש כזה. כי עם **אלישע** זו תמיד חוויה. ההורים כמובן לא וויתרו על ההזדמנות לארוחת ערב טעימה מהמטבח הביתי (מסורת כבר אמרנו???)

השבועות הקרובים יהיו מבחינת ילדי (מתבגרי) כיתת **תמר** עמוסים בפעילות לקראת היישורת האחרונה של משימות שנת בר המצווה: הלימוד לקראת העלייה לתורה, ההכנות לקראת הצגת הסיום, השי להורים והשי לקיבוץ, לא יותירו בידיהם יותר מידי זמן פנוי (וטוב שכך, אם מותר לי להוסיף...)

אלפי בני אדם הגיעו לפסטיבל סירות הדרגון הבינלאומי הראשון שהתקיים ביום שישי האחרון בחוף מעגן עדן. קבוצות מקנדה וישראל, ארה"ב, אוסטרליה, דראפ.....באירגון למופת. בכל סירה 20 משייטים, נווט אחד, מתופף אחד והשאר פשוט חותרים בקצב אחיד וחזק. המשייטים מטעם מפעל הבונים כפר הנשיא הגיעו במקצים האחרונים למקום ה-7 לפי התוצאה. בסירה "שלנו" השתתפו השייטים: אביבה ל. מרים כהן, מיכל המרשלג, עמליה, עירית ג. פול גלוק היה הכרוז. יחצנית הפרויקט: רוויטל קונריקס.

את מעט הזמן הפנוי ניצל בן הכיתה **איתי כהן – נאה** (מההרחבה), להזמנת חברי הכיתה וחברים נוספים למסיבת בר המצווה הפרטית שלו בסולם יעקב, ליד מחניים. מזל טוב!

ושבו יתכנסו בני המצווה והפעם כדי לחגוג במשותף ביום חמישי הקרוב (24/5) עם **מיכאלה (מיכי) טנא**, את מסיבת בת המצווה שלה בפאב שלנו בכפר הנשיא. חיים קשים. תודו.

החלה הספירה לאחור לקראת הפתיחה המחודשת של בריכת השחייה. עכשיו לאחר עבודות הגידור והגינן של צוות הנוי המסור, שקיבל תגבור רציני בדמותם של **אורי חייט ועמית (טיטי) דדוש**. עם הדשא הטרי והמוריק שכבר זכה לכיסוח ראשוני, נראה המקום מזמין ומבטיח מתמיד, לקיץ של הנאה צרופה. ברכות כמובן לכול מי שעוסק במלאכה בלי לקפח אף אחד...

כמה כיף לראות את ביתם החדש של **היודאיקינים** הצעירים, קורם יסודות בטון ופיגומים. זה תמיד מרגש לראות בניה חדשה, שמסמנת התחדשות וצמיחה. תקנו אותי אם אני טועה אבל זה הבית הראשון שנבנה אצלנו (חוץ מההרחבה) מאז נבנתה ואוכלסה השכונה שלנו – ותאמינו או לא – עברו כבר 16 שנה מאז...

ואם כבר נגענו בהתחלות בניה, אז אני שמח לבשר, שבעתיד הקרוב כנראה תתחיל הרחבת הכביש בין צומת עמיעד לצומת קדרים ואולי גם הלאה. כמי שנוסע לפחות פעמיים ביום בכביש הזה, למדתי להבחין ולהבין, שכמו שהחצב מבשר על בוא הסתיו, השקדיה את ניצני האביב, כן המודדים על ציודם המוזר וקדיחות העומק לביורור הרכבי הסלע בצד הכביש, מבשרים על בוא עבודות ההרחבה. בינתיים ובכלל מומלץ לנהוג בזהירות. עוד חוויות מהדרך בהמשך.

מזל טוב **לפול ומיכל גלוק** שיצאו לאיטליה כדי לחגוג ולציין את עשרים השנים הראשונים לנישואיהם...

דינה ברור הבלתי נלאית (וטוב שכך) הספיקה לנסוע ובינתיים גם לחזור מטיול קצר בסיציליה.

יונית לבית גליק הגיעה לביקור מולדת אצל ההורים בקיבוץ ולא פחות חשוב אצל הבת **שני**, המשרתת בימים אלו בצה"ל.

במופע הסיום של מרכז קלור למוסיקה, השתתפו 2 נציגים מכוחותינו: **שירה שטיינר** ששמה כן היא – נתנה קולה בשירה במקלה. ואם מותר לומר **המאסטרו מקס מדר** שלימד השנה 4 תלמידי יב' לבגרות את תורת הרסיטל, עליה הם נבחנים כבחינת בגרות במגמת המוסיקה. לקראת סיום האירוע קם כול הקהל על רגליו והרעיף הרבה כבוד ואהבה על **מקס**, שהקים בעבר הרחוק את מגמת המוסיקה בבית ספר עמק החולה בכפר בלום. כול הכבוד וגם מחיאות כפיים מצידנו בתוספת ברכת מזל טוב כפולה ומכופלת למקס, שחוגג ומציין 80 שנה להיווסדו... זו תהיה כמובן עוד סיבה למסיבה ב"מפגש".

חניכי המכינה שלנו כבר מריחים את סוף התקופה ויצאו לטיול המסכם של שנת המכינה בשביל ישראל. שיהיה להם בכיף.

גם תלמידי בתי הספר כבר מריחים את סוף שנת הלימודים. לבוגרים יותר נותר פחות מחודש ברוטו. הצעירים תלמידי היסודי "יאלצו לסבול" עשרה ימים נוספים...

דנה במנולקר בשיתוף פעולה מלא עם בנות הנעורון, קירצפו ומירקו את התלתונים, לקראת הביקורת של פקחי משרד החינוך שאמורים לאשר את המקום לפעילות קייטנות הקיץ. שיהיה בהצלחה.

חיוכים וקורת רוח שוב נראים בגזרת הנעורים/נעורון וזאת לאחר כניסתן הנמרצת של המדריכות החדשות **תום גרשמן ורותי** (חברה של ליבנה אגם) שיהיה להן ולנו בהצלחה!

הבטחתי בעבר לשתף אתכם בחוויות שונות מהדרכים שנקלעות לעיניי. והנה שתיים קצרות, שונות מאוד זו מזו אבל שייכות ביותר לרוח התקופה. בשבוע החולף יצאתי לי לעבור בשערי קרית מלאכי (לוס אנג'לס בפי המקומיים...) שלט ענק צבעוני וחגיגי מקדם את פני הבאים "ברוכים הבאים לקרית מלאכי. אנו בונים עבורכם את עיר המחר (או משהו בסגנון), על החתום ראש העיר מוטי מלכה וחברי מועצת העיר. לא יכולתי שלא לחשוב לרגע, לאור החשדות הכבדים נגד אותו ראש עיר וחברי המועצה, האם לא הגיעו ימות המשיח והעיר סדום מוקמת מחדש... דרך אגב בדיחה מרירה מסתובבת בימים אלה, בעקבות ההתנהגות המבישה של ראשי העיר שם בעבר ובהווה: הבדיחה יודעת לספר, שבבתי המרקחת הפסיקו למכור גלולות ויאגרה, ומתחילים למכור שקיות אוויר ובקבוקי מים מקריית מלאכי...

סיפור שונה לגמרי ראו עיניי בדרך העולה לירושלים (מזל טוב לחגיגות 45 שנה לאיחוד העיר). קטנוע עליו רכוב קרוב לוודאי מישוה העונה לשם ולאדימיר, סשה או בסביבה (אם אתם מבינים) עקף אותי. על גב המושב התנוסס שלט מאיר עיניים: תיקוני **I PHONE** בבית הלקוח. צלצל (איך, אם המכשיר מקולקל...) ואנחנו בדרך...

וכמה מילים לסיום על עתיד **בית יונתן** (אגב אני תמיד מתלבט אם זה יונתן או יהונתן). מה שעומד על הפרק מבחינתי זו החלטה **ערכית**, האם הקהילה שלנו מוכנה לשאת בגרעון המובנה מעצם הימצאו של מקום כזה אצלינו, או לא. גם דרך החור בגרוש אפשר לראות לעיתים עולם ומלואו. ותחשבו על כך.

מעבר לזה החטא הקדמון והגדול הוא הכניעה ללא מאבק שלנו כפרטים, כאזור וכתנועה קיבוצית, בכול אותם פיקודיני משרדי ממשלה שונים, שעסוקים בעיקר בכיסתוח (כיסוי תחת) על ידי הורדת הוראות והחלטות דרקוניות. זה בא לביטוי בעבר הלא רחוק בהחלטות הקיצוניות בנושא בריכות השחייה, שאילצו אותנו

כמו קיבוצים רבים אחרים להשקיע הון תועפות בשיפוצים והתאמות, שיספקו את מאוויי הפקידות הזו. כול קיבוץ הופקר לנפשו ונאלץ להתמודד לבדו מול הממסד, או לעמוד בעלות שנכפתה עליו. על המועצה והתנועה הקיבוצית היה צריך להיות מוטל לצאת כנגד הגזרות הללו ולגייס כול השפעה פוליטית אפשרית.

אותו דבר קורה היום בגזרת הבתים הסיעודיים בקיבוצים. כולנו יודעים איזה מקומות איומים פועלים בחסות הפיקוח לכאורה של משרד הבריאות. איזה תנאים עלובים הם מעניקים לנאלצים לחיות במסגרות אלה את שארית חייהם. לעומת המקום המטופח והמחבק שמעניק הבית הסעודי שלנו. עצוב שקל מאוד להתנכל ולהערים קשיים דווקא על המקומות המסודרים. אל תתפלאו שלא ירחק היום ותגיע דרישה ממשרד ממשלתי זה או אחר, לקבלת אישור להליכה סביב כביש המערכת רק בליווי כבאית ואמבולנס צמודים, כמקובל באירועי ספורט, או מאבטח בכניסה למרכולית (סליחה אלונית, שייבקש במבטא כבד לפתוח תיק וישאל אם יש נשק... תראו שזה עוד יגיע. אם לא יעשה סוף להתעמרות הפקידים הללו. תצחקו אבל לפני שנה הוצא צו מעצר נגד רכזת התרבות בקיבוץ ניר אליהו (כמדומני), כיוון שלא הוציאה אישורים מתאימים לחגיגה המונית, כאשר אירגנה את חגיגות שבועות בקיבוצה...

יחד עם זאת האם ניתן למצוא עוד מישהו כמו **מייקל דוארי ז"ל**, שידע לגייס ולחפש תורמים לפרויקטים כאלו ואחרים? מי מכיר? מי יודע?

זהו. **I REST MY CASE**

והנה הגיע הזמן לסיים.

אני רוצה להתנצל מראש בפני עוד איזה עץ או שניים בברזיל, שעתידיים לשלם את מחיר הגרפומניה המתפתחת שלי. סליחה! ולכם נאחל בריאות וכול טוב שהכול יעבור לכם ממול שבת שלום ושבוע טוב. ואם לא קשה אז... אתם כבר יודעים!

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

פתיחת עונת הרחצה 2012

ביום שישי 25.05.11

בין 12:00 – 18:00

שעות פתיחת הבריכה ב-2012 כולל שבתות

יוני: 10:00 – 18:00

יולי/אוגוסט: 9:00 – 19:00 +

ימי ג' עד 20:00

ספטמבר: 10:00 – 17:00

ערבי שישי ושבתות – 19:00

עד סוף אוגוסט

הבריכה פתוחה רק לחברים/תושבים.

1. אין רישום עבור כניסות/קניות!!!
 2. אין כל פעילויות ערב בבריכה.
 3. אין אישור לתאורה, הגברה או הקרנה.
 4. שער ארוך חייב בכסוי מלא.*
 5. הרחצה בבגדי ים בלבד!
 6. אין כניסה לחיות מחמד.
 7. כניסת קלנועיות למתחם לנזקקים בלבד ויחננו ע"פ הוראות הצוות.
 8. חל איסור עישון במתחם כולו!!
 9. יש לעקוב אחר הוראות המצילים.
 10. מצילים: נדב אדלשטיין, הדס וייסבקר
 11. מנהלות: אבלין ורותי עמית
 12. מפעיל הבריכה: הרולד וולאך (גבי טנא מחליפה).
- * יש לאסוף שיער ארוך, שניתן לאסוף ל'קוקו'

לידיעתכם: כמה עולה לנו הבריכה....

מזה שנים רבות צוות הבריכה (שהוא התנדבותי ומורכב מאנשים שמאוד אוהבים את זה) מטפל בכל הקשור להפעלת הבריכה.

רותי עמית נכנסה לצוות לפני מספר שנים בעיקר ע"מ לפענח דו"חות כספיים. היא עשתה סיבב אצל בריכות אחרות באזור. לאחר מכן סיבוב בבריכות ציבוריות וגם קיבוציות מחוץ לאזור. מהר מאוד התברר שמחיר הפעלת בריכה לעונה נע בין 180 אש"ח – 300 אש"ח. (דווקא אנחנו היינו בקצה הנמוך...).

מה מרכיביו של תפעול בריכה עונתי?

קודם כל, **משכורות**: מפעיל, 2-1 מצילים, מנהל(ת) שטח ומנקה במשרה חלקית.

סה"כ: $4\frac{1}{2} - 5$ אנשים למשך כ-4 חודשי העונה. לזה מוסיפים: מים, חשמל, חומרים לטיהור המים, בדיקות, ציוד ומשק בית (קפה, נייר טואלט וכו').

מה המקורות?

מאז 2002, וללא שינויים מאז, הבריכה מתוקצבת בסכום של כ-70 אש"ח בשנה. חישוב זריז: 18 נח לחבר (ללא חישוב נוסף לילדים) $12 \times X$ חודשים 324 אנשים (חברים + תושבים) $= 69984$ נח. בנוסף, המלונן משלם כ-30000 נח עבור האורחים שמשתמשים בבריכה (סכום קבוע). סה"כ הכנסות 99684 נח. לכן כל סכום כסף שמתווסף משמש לצמצום הגרעון השנתי. יש גם תשלום עבור אורחי חברים (שכמעט תמיד נתקל בקשיי גביה) ומסתכם באלפים בודדים.

משכורות בלבד עבור $4\frac{1}{2}$ אנשים ל-4 חודשי העונה עולות מעל 90 אש"ח !!!

נדמה לנו שיש בעיה 'קטנה'. או שמנהלי המשק מעולם לא ידעו כמה עולה הבריכה או שמעולם לא תקצבו אותה נכון מאז ההפרטה, מסיבות שברורות רק להם. כל שנה נדרש הצוות להתנהל כמו מרכז רווח. במשך השנים העלנו מספר רעיונות לשפר את המצב התקציבי. למשל: תשלום עבור ילדים או שימוש ע"י בתי הילדים, תשלום יותר גבוה עבור חברים - או תשלום עונתי ע"י המשתמשים הקבועים. בנוסף: המלונן גם צריך לשלם יותר עבור המשתמשים שלו (אבל, כמובן אם המלונן אינו מרוויח אין מאין לקחת...). הבריכה שלנו היא בריכה פרטית ואסור לנו לקחת מנויים מבחוץ.

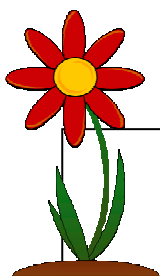
דרישות משרד הבריאות מחמירות מדי שנה. אנו זקוקים לאישור המשרד ע"מ לקבל רישיון עסק – ובלי רישיון עסק אי אפשר לקבל ביטוח... וכו'.

עד כאן שיקום הבריכה עלה פחות מ-2 מיל ש"ח (ועדיין לא הסתיים). וזאת בנוסף לעלות האחזקה השנתית השוטפת. ישנם שירותים ומלתחות שאנו נדרשנו להקים ע"פ הבנות עם משרד הבריאות.

השנה צוות הנוי שיקם את הדשא וגדר תקנית הוקמה סביב המתחם, ע"פ דרישות משרד הבריאות, ובהשקעות מאושרות של 100,000 ₪. שום עבודה אינה נעשית בחינם.

בברכת חברות,

צביה כ"ץ, אבלין וולאך ואלה כץ ורותי עמית

נזכור

ח	בסיון תשס"ו	4.6.06	רות נאי
ט	בסיון תשמ"ו	16.6.86	ניל בן-עטר

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

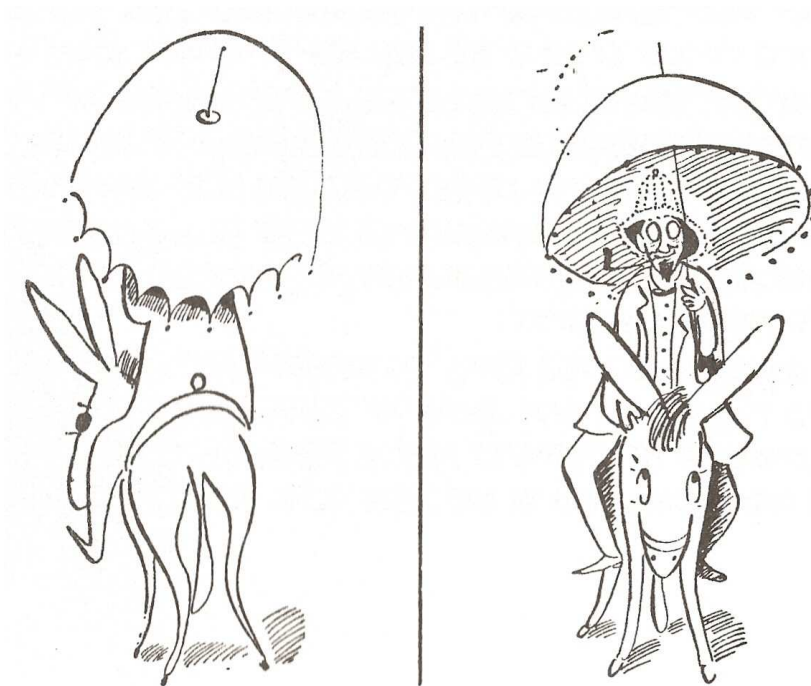
הזוג המושלם

לשם שינוי ובכדי להדחיק מעט את הרע
להעלות על השפתיים חיוך לשיפור האווירה
בדיחה חמורית מארץ רחוקה
(שאותי לפחות) מאוד הצחיקה

בכפר נידח די מזמן
באחת הארצות המסתיומות ב"סטן"
חי זוג שהגיע שהגיע לשיבה טובה
עשרות שנים של ביחד וללא כול מריבה !
יום אחד הגיע במקרה אל הכפר
אנתרופולוג שעשה על חיי זוגיות בלבנט מחקר
שם פעמיו אל ביתם הצנוע של הזוג המוזר
מקווה ללמוד מהם כיצד הצליחו לעמוד בדבר

פתח הבעל את פיו וכך סיפר ואמר:
למחרת החתונה עשינו את דרכנו חזרה אל הכפר
אשתי הטריה, אנוכי, על עגלה קטנה רתומה לחמור
הרוח נשבה בעוז, ירד גשם, השמיים נצבעו בצבע אפור
בוץ כבד כיסה את הדרך המפותלת
לפתע עצר החמור וסירב להמשיך ללכת.
אשתי ירדה מהעגלה והסתכלה לחמור בעיניים במבט קר
"לטובתך" אמרה לחמור, "כדאי שתמשיך מיד לביתנו שבכפר"
החמור הבין את הרמז והמשיך לצעוד
אבל אחרי שעה שוב החליט לעצור ולעמוד
שוב ירדה מהעגלה האישה
ניגשה לחמור ובאוזנו הארוכה בשקט לחשה:
"לטובתך" עדיף שתמשיך וזו לא בקשה
החמור - אף על פי שחמור היה - הבין את האיום שבדרישה
והמשיך למשוך את העגלה בדרך הקשה.
כך המשיך לצעוד בעצלתיים
עוד כשעה, מקסימום שעתיים.
ואז שוב עצר
ולא רצה להמשיך בדרך אל הכפר!
ירדה האישה ולעבר החמור וסיננה חרישית:
"תראה חמור זו כבר הפעם השלישית"

ולפני שאני והחמור הספקנו להבין מה קורה
 חזרה אשתי לעגלה ושלפה משם את הרובה
 ואז עוד בטרם עלה בידי לספור עד שלוש
 ירתה לחמור המסכן כדור אחד - ישר בראש !
 צעקתי בקול לעבר האישה:
 השתגעת ! מה את חושבת שאת עושה !!!
 הסתכלה לי האישה בעיניים באותו מבט מצועף ואכזר
 "לטובתך" אמרה לי, "כדאי שתמשיך מיד לביתנו שבכפר"
 מאז ועד היום לא העזתי יותר לומר לה דבר...

פינה קטנה וירוקה

שלום לכולם,

עונת הקינון החלה. תודה לכל החברה שמודיעים לי, כמה גוזלים של ירגזי יש בתיבות הקינון שלהם. לידע כללי – הירגזים אוכלים גם את הזחל "תוואי התהלכה" שנמצא על אורנים ולכן, קק"ל פיזרו ביערות ארגזי קינון. ישנם גם גוזלים שנופלים מהקינים שלהם.

אני מזכיר לכולם שבשום פנים ואופן, אין לגעת או להתקרב לגוזלים של עורבים, הם עלולים לתקוף אתכם. ההורים ימשיכו לטפל בהם גם כשהם על הקרקע.

בנוגע לבזים – פשוט לשים קופסת קרטון עם פתח ולקשור לעץ שממנו נפל הגוזל. ההורים יגיעו אליו. אם לא הצלחתם, יש להתקשר אלי או לפקח רש"ג. בכל מקרה אין להאכיל את הגוזל.

הקיץ מגיע ומי שמעוניין, מוזמן לשים קערת מים לציפורים בגינה. כל מה שצריך זה עמוד ומשטח או שולחן קטן בגובה של 1-1.5 מטר כדי שחתולים לא יטרפו אותם, או לקנות דרך האתר של שלומית ליפשיץ YARD BIRDS ולאחר מספר ימים אפשר יהיה לראות אותם מגיעים לשתות.

לפני מספר שבועות עשרות מתנדבים, באו למושב האזור ולקחו מאות תרנגולות סוללה (הן אלה המטילות ביצים בתוך כלובים קטנים) לאימוץ. חלקן הגיעו לפינות חי. כל הכבוד.

לפני כחודש, נדרסה גירית באזור המרכז. היא הובאה לבי"ח בספארי ולאחר שהתאוששה, היא שוחררה באזור שבו היא נמצאה. גיריות לא ניתן לשחרר בכל מקום, כי הן חיות טריטוראליות ולכן חייבים להחזירן לנקודה שמהן הן נלקחו.

לאחר מעקב על קן של דורס שנקרא "עיט ניצי" במדבר יהודה, שזהו זן נדיר, בקעה ביצה ועכשיו מקווים שהגוזל יפרח ויישאר באזור מדבר יהודה.

לטורקיה הגיע שרקרק עם טבעת, שרשום עליה "ישראל". מאחר ולציפור היה נחיר אחד גדול מהשני, סברו הטורקים שהשרקרק נושא עליו משדר ומצלמה - הרגו אותו והעבירו אותו לכוחות הביטחון הטורקי. לדברי החברה להגנת הטבע, דברים כאלה חוזרים על עצמם מידי פעם בארצות שונות.

לידיעת כל המטיילים בדרום – נחל גשרון שנמצא באזור אילת, יישאר בסוף אצלנו ולא יעבור למצרים.

ולסיום – סיפור אהבה של ישראלי וירדנית ו-4 צאצאים. לא, אלו לא אנשים, אלו תנשמות: תנשמת ממין זכר מאזור עמק המעיינות בישראל, התאהב בתנשמת ירדנית ממין נקבה. שניהם נמצאים כעת בשובר באזור עמק המעיינות ויש להם 4 גוזלים. אז מי אמר שהשלום לא מביא אהבה בין שני עמים?

בזכות אדם, טבע ודין, הופסקה הבניה בחוף נחשולים.

שיהיה לכם סופ"ש ירוק – איציק

sub Kuch Milega – everything possible

פרק שני – לילה בעמק הגנגס

סיפור בתוך סיפור בתוך סיפור

השעה 1:20 לקראת בוקר. הרכבת חורקת בבלימת גלגלי מתכת שחוקים בעיר המחוז Kanpur. כבר מעל שעה הצטרפנו לנהר הגנגס שעושה את דרכו ממרומי ההימלאיה למפרץ בנגל במזרח. להפתעתי הרבה, הרציף הומה אדם, דוכנים, חיות ושאר ירקות. רכבות עומדות וזזות, דמויות ללא תזוזה מכונסות בבדים מאובקים ישנות על קרעי קרטון. עובד בחליפה חומה מטאטא את רציף הבטון המתפרק במסלול סלאום בין הדמויות הישנות, הפרות ופחי האשפה המקריים שלרוב ריקים. קבוצת סטודנטים בלבוש מעודן ובעיקר ורוד-לבן, משווים מחשבים ניידים בעודם מחכים לרכבת ג'יפור שעושה את דרכה מאגרה.

בהפסקה משעון הרכבת, נוסעים יורדים לרציף, רוכשים מוצרים, ממלאים בקבוקי מים ומתרוקנים בקצה הרציף.

ללא התראה מוקדמת, הרכבת מתחילה לנוע לאיתה. נוסעים אצים חזרה לקרונות ונעלמים מבעד הפתחים המוארים אל המסע בעמק הגנגס.

רכבת טרייה עוצרת בצידו השני של הרציף. הדלתות נפתחות וכאילו אין משמעות לשעה, קהל רב ממהר לרדת ולעלות לתוכה בזמנית. פרה בודדה נעה בקצב וכיוון שונה מההמון על הרציף ודבר לא מטריד את מנוחתה. שומר הרכבת במדים מגוהצים ועטורי דרגות עומד ליד דרגש 71 כדי להחתים אותנו על נוהל זהירות לתיירים.

אין מיטות פנויות, אך האופטימיות מנצחת. שלושה נוסעים חדשים פורסים קרטון יחיד בכניסה לקרון. באמצעות המזוודות והקיר החיצוני של השירותים הם תוחמים את ביתם החדש ויחד מצליחים כמו קרקס נודד להתמקם יחד על הקרטון לשנת לילה.

.....

חוזרים לסיפור בתוך סיפור. הלילה קרב והנדל"ן שלנו מצטמצם למיטה עליונה קבועה ומתחתיה המיטה שלי שבמשך היום הופכת כידוע לשני מושבים, שבניהם חלון סורגים. הכל צבוע ירוק-תכלת-אפור שזורים בלכלוך ואבק רכבות דביקים. אם ניתן היה לקלף שכבה-שכבה, סיפורי הרכבת היו אינסופיים בזמן, שפה, דמיון ותוכן.

שקד המנוסה מסדרת את תיקי הגב מתחת למושבים ומנחה אותי איזה פריטים שווה להשאיר זמינים לנסיעה. שרשת הנעילה מונחת ב"היכון" על התיקים אותם יש לנעול כשהולכים לישון.

ואני, מהופנט. תמיר נכנס לי לראש. סבא, סבתא, 3 אמהות, 2 אבות ו 4 ילדים (כמעט חד גדיה) ולהם רק 6 מיטות. איך זה יסתדר? כמה כרטיסים הם רכשו? האם הם התנחלו בקרון ללא רשות? מה יגיד הכרטיסן?

רפי תירגע, הנה חוויה. זה כנראה סרט הודי ואתה בקהל. וואלה באמת סרט. הנה בדיוק מגיע הכיבוד. מהקרון הצמוד S6 נשמעים קולות רמים. אל המסדרון מגיח הודי רועש במדי חברת ההסעדה של הרכבת. מיכל נירוסטה עם ברז קטן בתחתית (יש זיהיתי שהוא לא כדורי) והוא מזמר צ'אי-צ'אי. אישה בסרי כחול עם נוצצים, נזם אך זהוב, 2 טבעות רגל כסופות, 7 טבעות בכל הצבעים בכל יד ופס צבע בורדו מקו השיער במורד לנקודת חיבור הגבות מסמנת למגיש התה בתא שלפנינו. 2 כוסות ניר נשלפות ובכל אחד שקיק תה שהוכן מראש. חלב סמיך ומתוק אץ מהברז הזהוב לתוך הכוסות וענן אדים

מתמר מהכוסות. שטר 10 רופי נחלץ מבין שדייה של האישה בכחול, עובר ידיים בין דיירי התא ומסיים בכיס קטן וצמוד לחלציו של עובד הרכבת. עוד ניסיון מכירה עקר של כוס תה ומגיש התה בחולצת חברת ההסעדה ההודית נעלם לקרון הבא בקריאות "chai, chai" שמתמזגות ונעלמות עם קצב גלגלי הרכבת הקבוע.

השגרה חוזרת לעולם הקטן שלנו ואני לחרדה שהכרטיסן עדין לא הגיע. שאלת המיליון רופי מרחפת מעלי ומטיילת לה בין מאווררי התקרה "מי יתפנה ומי ילך הביתה". הצעיר בג'ינס האופנתי, מסיר את נעלי השפיץ, בוחר עוד שיר בנייד ועולה לדרגש העליון לנוח. המקום שהתפנה בספסל התחתון לא נשאר יתום ליותר מדקות ספורות. אחת האמהות משתרעת עם בנה לישון במיטה התחתונה אך קיפול רגליה יוצר הזדמנות לא חוזרת לגבר ממושקף בחולצה ירוקה ואפודה ורודה שחיכה לטרף מחוץ למסדרון. בצעדי ברדלס ארוכות וחרישות הוא מתקדם לפיסת המיטה הפנויה ומתיישב, באופן כל כך טבעי שלא משאיר מקום לדיון. ואני חשבתי שאנחנו המצאנו את המושג "חומה ומגדל".

תמיר, אל תשאיר אותי לבד. האתגר עלה כיתה. מספר הבוגרים בתא עלה ל 8 ומספר המיטות נותר 6.

.....

הרהורים – הריח של הודו

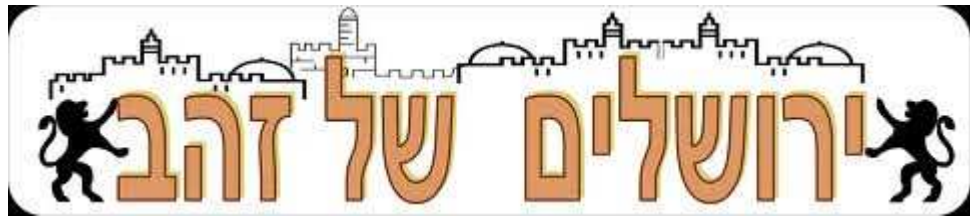
- כשעוצמים את העיניים (לא מומלץ תוך כדי הליכה) ושואפים דרך האף, כמעט תמיד הניחוח המוביל הוא של צואה מהולה בתבלינים.
- חישוב מהיר: 1.2 מיליארד הודים מחרבנים 2/1 ק"ג ביום. מכאן שתרומתם לניחוח הוא כ 600,000 טון ביום.
- כשמערכת ביוב מסודרת כמעט לא קיימת וזאת שכן מסתיימת לרוב ברחוב או במקרה הטוב בנהר, אז הניחוח רק משתבח.....
- ועכשיו ניתן להוסיף את תרומתם של הפרות, כבשים, עיזים, כלבים וכמובן החזירים.
- לאחר שבוע בהודו, רוב התיירים מבליים מספר פעמים ביום ב"שיבות דחופות בנושאים שוטפים".

פותר החלומות

- החלום של כל נער מוסלמי במזה"ת הוא לשכב על בתולה ה 72.
- החלום של כל נער הודי הוא לשכב ברכבת על 72 sleeper.

.....

יום ירושלים חל בכ"ח באייר

"יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים"

מספרים, שבמשך שנים רבות היה מכוסה הכותל המערבי אשפה, עד שבא הסולטאן התורכי סולימאן, בונה חומות ירושלים, וציווה לגלותו. רבי אליעזר נחמן פואה מספר בשנת 1540 בקירוב: "הוגד לי שבימי שולטאן סולימאן לא היה נודע מקום בית המקדש וציווה לחפש אותו. ויהי היום, האיש הממונה על המלאכה הזאת אחרי שנתייאש מלבקש ולשאול, ראה אישה באה ובראשה סל זבל ויאמר לה: מה זה בראשך? ותאמר: זבל! ולהיכן את מוליכו? - אמרה: למקום פלוני, אמר לה: מאיזה מקום את? - אמרה לו: מבית לחם. אמר לה: ומבית לחם עד למקום הזה אין אשפה? - אמרה לו: קבלה היא בידינו שכל מי שמוליך מעט זבל באותו מקום, מצווה הוא עושה וציווה אנשים רבים להסיר הזבל מהמקום ההוא. ויגל את מקום המקדש וציווה לרחוץ את הכותל במי שושנים."

אגדה עממית מספרת: בימי קדם חולקה עבודת בניין בית המקדש בין שדרות העם השונות. הכותל המערבי נפל בגורל העניים. הללו הקימוהו בעמל רב, כי לא יכלו לשכור פועלים לעזרתם. כאשר התחיל חורבן המקדש בידי שונאים מתפרצים, ירדו מלאכי עליון, פרשו כנפיהם על פני הכותל ואמרו: אין הכותל הזה, עמל עניים, חרב לעולם.

(מתוך "אגדות ארץ ישראל", זאב וילנאי)

הפינה הויזואלית

אפשר בקלות להתרגל למקום כזה, לא?

שבת שלום

דוד אלמן

Village Voices 25.05.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #21

SHAVUOT - WHITE NIGHT

SATURDAY 26.05.12 in the Chilrens Farm

20:30 Ceremony - 21:00 Party

Study group with Dudu Palma; Firelight walk with Raz Maayan
Su-Juk with Yohai; RDND - Knights of the Round Table..and more

Cheese & Wine - Pub will open after the party

SUNDAY 27.05.12 - 11:00 (If the pool opens)

Races and Games with Talia Even Danan

Village News: Lots of news this week: a lot of it relating to our family.
This can be a problem, but we promise it won't be at the cost of reporting
all the other news.

Get well soon to Eddie Nemenov who underwent surgery this week and is now
recuperating in Beit Yonatan before returning to his own home.

Mazal Tov to Golan Rosenkrantz (Eddie's grandson) who is turning 18 this week
(he's celebrating together with his classmates this weekend). One less payment
from the National Social Services, as he gets ready for his army service.

Congratulations to Galil Rosenkrantz who has just received his 2nd Lieutenants
Bars. He's took his soldiers on a long haul trek this week before they receive
their caps. Good luck to them all.

The first grade children: Hila Weisbecker, Shani Kaplan, Eden Goodman, Emma
Collins, Shoni Tikochinsky, Eden Sharabi and Yoad Mizrachi went for their very
first yearly school outing to find the sources of the Jordan (Hatzbani, Dan &
Banias streams). There they were 'surprised' by their parents awaiting them
with a picnic smorgasbord and they all feasted on the banks of the Jordan.

The Holiday Committee is working with all speed to arrange many activities for Shavuot. Follow the postings on the notice board to see what's going on.

The Bar Mitzvah class, Tamar, followed the traditional BIG outing arranged by the Regional Council (for all the kibbutzim). Each child had one parent along with them on the trek. This makes for quality time spent with the child without having to share attention with other siblings or activities. This is the 10th year of the regionally organized trek and we have our own Maayan Palma to thank for organizing this with the Regional Council and actually taking part in it each year!

The Bar Mitzvah class barely had time to catch their breaths at home and they were off again to Haifa for a day of Extreme Sport that included: omega, wall climbing and other such events.

After that the children had another meeting with Rabbi Elisha Wolfin, who is preparing them for their Bar Mitzvah ceremony, and works with them on their Bar Mitzvah tasks during the year. It's always an experience to take part in Rabbi Elisha's lectures and, even without a Bar Mitzvah child, try to sneak into one of the lectures just to see how he delivers them. This was also a good excuse for another communal meal....tradition is tradition after all.

These next few weeks will see lots of activities for the Tamar class as the Bar Mitzvah date nears. Many are still studying their Torah portions, rehearsing for their big play or working on their gifts or their parents. Not much spare time....

Thousands of people showed up for the Dragon Boat Festival in lake Kinneret last week. There were teams from Israel, Australia, Canada, the USA and more. Each boat had 20 rowers, one navigator and one drummer. The trick is to row with strength and precision. The team from Habonim Factory came in 7th place according to the official posting. Amongst the rowers were: Aviva Lynton, Miriam Cohen, Michal (Englesberg) Hammershlag, Amalia Noy, Irit Gershman. Paul Gluck was the foreman. Public relations were handled by Revital Konriques.

Mazal Tov to Itai Cohen-Ne'ah (from the extention neighborhood) who used the spare time to celebrate his Bar Mitzvah with a party at Jacobs Ladder with the rest of his classmates.

This Thursday (24.05) the Bar Mitzvah class is getting together again, this time to calebrate with a party for Michaela Tenna. Her party will be held in the KH pub. Life is so hard...!

The countdown to opening the pool has begun. The grass is green and inviting and the gardeners (with the help of Ori Chait and Amit (Titi) Dadush) deserve credit for getting it all ready on time. Hopefully the summer will be a delight.

The new house for the young Yodaiken's is going up by leap and bounds. The skeleton is almost finished. I think this is the first new house to be built in KH since the last neighborhood went up 16 years ago!

If we're already talking about building, then it should be noted that the widening of the road between Kadarim Junction and Amiad Junction is going ahead and perhaps will even extend further (towards Carmiel). Just as the almond trees blossom in spring and the squill in the fall, the surveyors arrival portent widening the roads.

Mazal Tov to Michal & Paul Gluck who have gone to Italy to celebrate their 20th anniversary.

The intrepid Dina Broer has managed to go off and come back from a short trip to Sicily.

Yonit (Glick) Blumenthal arrived from South Africa to visit her parents, and daughter Shani who is doing her army service.

At the final program of the Clore Music Center we saw two of our own taking part in the program. Shira Steiner - sang with the choir, and Max Mader - who

had 4 12th graders working with him this year to prepare for their recitals as part of their matriculation exams. His students love him, hard task master that he is. He is also one of the prime movers in establishing the music program as one of the majors in the regional high school. ...not to mention that he's turning 80 this week!! Mazal Tov! His birthday party will be held in the Mifgash.

The pre army group is almost finishing. They enjoyed being here and are now on their last field trip to summarize their year.

Our students all seem to be sniffing out the end of the year. The high school students have less than a month to go and all the rest 10 days more.

Donna Bamluker, with the help of the junior high school girls, scrubbed all the school rooms in preparation for a visit by the Health Ministry. We need ministry approval in order to open our summer day camp program.

Finally: councillors for the junior and senior high schoolers! Tome Gershman and Ruti (Livne Agam's girlfriend) have taken up their posts and are preparing a program of activities for the summer. Good luck girls.

During my recent travels I managed to get to Kiryat Malachi (Los Angeles for those in the know). At the entrance of the city was a huge colorful sign that said something to the effect that KM is building the 'city of the future'. The mayor and cronies were signators and considering the charges against them, I simply wondered if they were referring to a modern day Sodom and Gomorah? The local joke is that the pharmacies no longer supply Viagra. Instead they now sell bags of hot air and water bottled in KM.

On the way up the hills of Jerusalem a motorcycle passed me and on the back was a sign: IPHONES repaired at your home and a number to call. And how shall we call if the IPHONE isn't working????

The future of the Beit Yonatan nursing facility has us all worried. One of the things we will have to decide on principal: can we afford the accrued debt of

keeping the facility open? And will we have the funds to bring it up to Health Ministry standards when they demand it? It's easy to give up rather than look for ways to maintain it...but once it's gone - that's it! Why didn't the kibbutz movement organize a united effort against the arbitrary rules of the Health Ministry? The rules affect all the small facilities in most of the kibbutzim.

At times like this we most miss the late Micael Doari and his wonderful ability to enlist the aid of the various Jewish communities for our benefit.

Have a great Shabbos and a wonderful weekend and holiday.

The Rosenkrantz Family

Commemorations:

04.06.06	Ruth Ney	בסיון תשס"ו	ח'
16.06.86	Neil Ben-Atar	בסיון תשמ"ו	ט'

Birthdays:

27.05	Gabi Tenna Gali Franklin	28.05	Mrs. Lorna Davolt Asaf Maser Oran Collins Zvia (Potasz) Brody Sasoon Marcuson
29.05	Noit (Broer) Gelzer Nadav Amit Asa Ehrenberg (grandson) Maayan Doari (grandson) Tor Doari (granddaughter) Mai Gilad (sharkey granddaughter)	30.05	Raymond Solomon Rami Golan Ronit Harmatz - 50 Adi Schwartz Ella Orian (Sharek granddaughter) Ongi Mader (grnaddaughter)
31.05	Aviv Rosenkrantz Claire Bar-David Malka Ganani	02.06	Irit (Scheingezicht) Azran Anat (Gutter) Berkowitz Noam Shibi (Rachmani granddaughter) Yaheli Tickochinsky
01.06	Len Weintraub Merav Ben-Avi Ziv Bilgory (grandson)		

Anniversaries:

27.05 Rachel & Harvey Jackson
Nirit (ellman) & Steve Curtis
Hadas (Cohen) & Micki Schwartzbord
29.05 Yaeli & Aaron Levine
30.05 Orah (Ben-Zvi) & Ed Leibowitz
31.05 Liat & Doron Oren
01.06 Ronit & Johnny Harmatz

NOTICES

Beit Blond

From 10.06.12 and for the term of one week the guest house will be **CLOSED!**
The rooms are being painted and the place given a general 'face lift'. Please
make alternate accomodation arrangements for your guests.
Sorry for the inconvenience.

Shabi & Tziona

OLD FURNITURE FAIR (ALTE ZACHEN)

Suitable for Verandas, Youngsters or Residents

Under the Dining Hall

Thursday 24.05.12 from 18:00 - 20:00

Friday 25.05.12 from 10:00 - 12:00

Tommy Amit

How Much Does the Pool Cost?

For years the pool committee has voluntarily made sure that the pool was open
and functioing for the benefit of the community.

Ruti Amit joined the team when it became necessary to read financial reports as
pressure was brought to bear to make the pool 'pay for itself'. Prices of
running the pool were checked against other kibbutz pools in the area as well as
outside the area and against funds required to operate a public pool. It costs

from 180K - 300+K NIS to keep a pool operating. KH actually requires one of the lowest amounts.

What needs to be covered in pool costs?

1. **Salaries** - for a maintenance engineer, a couple of lifeguards, a manager, someone to clean up. $4\frac{1}{2}$ -5 job openings in all for the 4 months of the season.
2. **Essentials**: water, electricity, chemicals, testing, toilet paper, brooms, coffee, tea etc.

What are the sources?

Since 2002 when we started to privatize, things haven't changes much: the pool receives 18 NIS per person based on 324 people (not including children) $\times 12 = 69984$ NIS and an additional 30000 NIS from the BnB for their guests. In total = 99684 NIS Any other funds simply go to lessen incurred debt. Of course there are a few fundreds paid by members visitors and it's a battle to receive those sums.

Please note: $4\frac{1}{2}$ salaries for 4 months work come to **over 90000 NIS!** There seems to be a small problem: or the kibbutz managers never knew what it cost to run the pool or they, for some reason, decided not to give it the budget it needed. During the ensuing years many suggestions were made in order to alleviate the financial burden but, we are a private pool, and as such can not sell subscriptions, we are operating at a loss. Perhaps the childrens houses can contribute something as they have children from outside of KH who use the pool essentially for free? Perhaps the BnB should provide a larger percentage of the running costs? Perhaps the kibbutz should update their rates and contribute more per person? Perhaps users should also contribute something?

The Health Ministry has what to say about the running of the pool too and because of their increasing demands we built a new pool last year (not to mention that we had a huge leak in the wall of the old pool). The entire project is not yet complete and we reached an agreement with the Ministry that it would take us 3 years to do so. Pool and engineering units were done first. Lawn, fence and

additional pump this year. Next year: new toilets and showers have to be built as per our understanding with the Ministry. So far the pool has cost us a little under 2 million NIS - not counting the running costs that the kibbutz doesn't budget for. We cannot ignore the Health Ministry demands: without their approval we cannot receive a business license. Without a license we cannot get insurance. We simply cannot open the pool without them.

This year the gardeners put in a new lawn and a new standard fence was built surrounding the pool area to the cost of 100,000 NIS. Nothing we need for the pool is free and everything has a price...and usually a steep one.

For your consideration,

Tzvia Katz, Evelyn Wallach, Leah Katz and Ruti Amit